

LBRIS

We know
books

DEBUT LA CARTEA ROMÂNEASCĂ

Toate
într-o singură
inimă

RĂZVAN
FUGACIU

Cuprins

I. Mâini pe care le-am iubit	7
Colectivizare	9
În Cer se joacă fotbal	10
Râul	11
Teama unei posibile pneumonii	12
Jucării	13
Bunica spune rugăciuni pentru vreme rea	14
Vecinul de la 2	15
Soldatul	16
Inundații	17
Perdeaua	18
Între cer și pământ	19
Sticle	20
Lăbuș	21
Să muști din copilărie bucată cu bucată	23
Bălăceală	24
Căuș	25
Mâini pe care le-am iubit	26
II. Fiare vechi	27
Bătrânul	29
Toți îngerii au cont pe Facebook	30
Ora 7:15	31
Toate într-o singură inimă	32
Tot ce iubim mai mult	33

Poezia a învins singurătatea	34
Fiare vechi	35
Oază de liniște	36
Prima zi de liceu	37
Strigăt	38
Iubirea salvată prin Skype	39
Covorul lui Aladin	40
Așa ne-am născut, plângăcioși	41
Timiditatea nu e o glumă	42
Concepții periculoase	43
După un AVC	44
Amintiri cu Fredy	45
Între stație și șantier	46
Un oraș canicular	47
Singur de revelion	48
Fericiți cei ce fac autostopul	49
МООІ	50
Mielul de Paști	51
Să renaști ca pasărea Phoenix	52
Acest viitor incert	53
Povestea unui campion	54
Simptomele unor boli imaginare	55
În general, accidente mă liniștesc	56
Realități singuratice	57
Muncitorii îți fac semn să treci	58
Bacul	60
Depresiv	61
Dați-le cerșetorilor șosete noi	62
După o zi de școală	63
Patru centimetri deasupra carpetei	64

III. Probă de rezistență	65
Decembrie sau un alt fel de prăjitură	67
Șuruburi	68
Din nou și din nou suplinitor	69
Tot ce e mai bun sunt morții	70
Dosar cu șină	71
Moartea nu-i zâmbește iubirii	72
Anxietatea e doar un cearcăn apărut peste noapte	73
Tribut	74
Recviem pentru bunica	75
Probă de rezistență	76
Opincarul	77
Bordură	78
Azi e ziua pisicilor negre	79
Drumul spre Auschwitz	80
Puiul de căprioară	81
Strigăt din Mariupol	82
„Împărtașania“ noastră cea de toate zilele	83
Să căutăm soluții	84
Frații noștri de dincolo	85
Pe noi ne desparte Mureșul	86
Amputare	87
Aș vrea să nu mai aud cum plânge câinele	88
Ce mai e de salvat	89
Autoportret	90

LBRIS

We know
books

I.

Mâini pe care le-am iubit

Colectivizare

La opt ani, tata mi-a arătat ruinele Colectivului din sat,
plin de buruieni și fiare ruginite.

„Aici lucrau părinții mei, între zidurile reci.
Simți fiecare rană a timpului, sudoarea țăranilor de altădată
și zgomotul roților de căruțe.

Nu-ți doresc să fi trăit în comunism,
dar atunci oamenii erau oameni, fiule“,
mi-a zis, ținând de ghidonul bicicletei.

N-am înțeles mare lucru.

Dar uitându-mă în spatele ruinelor, am văzut moara care
mai funcționa

și oameni cărând sacii cu grâu,
venind din deal sau de pe malul Mureșului.

Din alte sate,
cu cai puternici,
cu boi bătrâni,
trăgând din pipă, bătând din bici. Dar nu-i vremea
plugușorului, băieți!

Stăteau la rând
până seara târziu, când ieșea morarul la poartă și striga:
„Mai sînteți, mă, mai sînteți?“

În Cer se joacă fotbal

E plin de copii pe ulița bunicii.

Casa ei – îmbrăcată în galben.

În grădina din spate,

unchiul ține stupi cu albine.

Odată una a vrut să mă sărute,

lăsându-mi o amintire pe gât.

Prin fața grădinii trece valea

unde ne scăldăm.

Mai în jos se bălăcesc găștele.

Mai târziu jucăm fotbal cu bunica

pe post de portar.

Ne înecăm în râs.

Voi plânge mult când va pleca.

Mă întreb dacă în cer se joacă fotbal.

Îngeri contra sfinți,

Dumnezeu arbitru,

doi serafimi portari.

Bunica privind meciul, mâncând

popcorn.

Râul

În vale spălăm covoarele cu săpun, până când se fac albe
ca fața bunicii din sicriu.

Le întindem pe bănci de lemn

cu picioarele sprijinite de bolovani, să nu le răstoarne râul.

Dar râul este prietenul nostru.

Ne spală tălpile murdare și genunchii juliți.

Sângele îl duce departe, nu știm unde,

dar ne bucurăm că suntem curați,

pregătiți să întâmpinăm alaiul miresei
a doua zi.

Teama unei posibile pneumonii

Ceaiul îl beau fără zahăr,
să înțeleg de mic că viața e și amară.

Dar
bunica răcită
scoate o cratiță din cămară,
toarnă apă fierbinte și
își acoperă capul cu un prosop.
Stă nemișcată
minute în șir, până când
teama unei posibile pneumonii dispare
în buzunarul vestei.

Jucării

Tata mi-a sudat un tractor cu remorcă
din bucăți de tablă găsite prin fabrica la care merge
în fiecare zi cu bicicleta.

Toată ziua
mă joc în nisipul din curtea școlii,
până când mă strigă mama să vin acasă.
Îmi imaginez că sunt fermier,
că am vaci și multe hectare de pământ.
Adevărul e că
nu-mi place să scot gunoiul din grajd.
Dar îmi place să stau cu vitele la păscut, cât e ziua de lungă
citind din *Domnul Fox, vulpoi fantastic*
și uitându-mă cum se varsă Târnavă în Mureș.

Peste mulți ani
mă voi întoarce să-mi caut jucăriile
în subsolul blocului.

Voi vrea să fiu din nou copil.

Bunica spune rugăciuni pentru vreme rea

Strângem totul și intrăm în casă, până când încetează ploaia.

Bem ciocolată caldă
în timp ce ascultăm știrile la radio.
Ni se face foame
și scoatem din frigider sarmalele
pregătite de bunica.

La masă nu vorbim, doar ne privim
fețele obosite
(ale celor tineri, că cei bătrâni sunt căliți
de vremurile apuse).

De prăjitura cu mere nu ne atingem,
o lăsăm pentru duminică,
când gustul e mai dulce.

Bunica își pune ochelarii
și citește rugăciuni pentru vreme rea.
Norii îmbrățișează copacii.
Picurii de ploaie
râd împreună cu furnicile și scorpionii.

Rădem și noi.
Rădem cât mai putem.

Vecinul de la 2

Stă pe bancă în curtea blocului
și citește dintr-o carte veche, îndoită la colțuri.
Soarele îi mângâie obrazul
palid.
Vorbește puțin, doar cât este nevoie.
La telefon răspunde rar, deși ar avea ce povesti.

În fiecare zi
îl văd urcând scările cu sticlele de bere
ținute într-o plasă de rafie.

Azi-dimineață
vecinii l-au găsit mort în beci.

Odihnește-te în pace!